

Söndagen före Domssöndagen

Vaksamhet – De visa och de fåvitska jungfrurnas söndag

Joel 3: 9-17; 1 Thess. 5: 1-11; Matt. 25: 1-13; Ps. 89: 15-18

I Guds; Faderns och Sonens och den Helige Andes namn.

För den som, eventuellt, undrar om detta kommer på provet, skall jag be om att få återkomma i den frågan. Vi skall börja i en annan ände, med en annan fråga.

”När skall detta ske?”, hörde vi lärjungarna fråga i förra söndagens evangelietext.

”Säg oss: När ska det ske? Och vad blir tecknet på din återkomst och den här tidsålderns slut?”. Jesus svarade dem ”Se till att ingen bedrar er.”¹

Det är med självklarhet de ställer frågan eftersom de har fått tillgång till vetenskapen att det kommer att ske. Och nyfikenheten är för människan en stark drivkraft. Men detta är inte som frågan som ställs till läraren om vad som kommer på provet, även om svaret är lika hemlighetsfullt: Förbered dig väl, så kommer du att klara dig.

Det är vad vi hör i denna söndagens evangelietext: förbered er väl, så kommer ni att klara er. Vi får det till oss i en av Jesu många liknelser, den om de visa och de fåvitska jungfrurna som tog sina lampor och gick ut för att möta brudgummen.

Så skall himmelriket liknas. Det förhållandet har vi i Kristi Kyrka, där Han, kungars Konung är brudgummen och vi: alla vi kristna; församlingen, är bruden. Det vi längtar efter är det himmelska bröllopet där brud och brudgum äntligen förenas. Det är också en bild av altarets sakrament, eukaristin.

Två parallella men sammansmältande perspektiv: Evighetens salighet och det eukaristiska firandet. Det ena har vi ingen kännedom om. Det andra finns i kalendern. Och det handlar om att förbereda sig.

Fem av jungfrurna var fåvitska – oförståndiga – och fem var förståndiga. De oförståndiga tog sina lampor men ingen olja med sig. De förståndiga tog olja i kärlen tillsammans med sina lampor.

Somliga förberedde sig noggrant. De såg till att ha allt på plats inför brudgummens ankomst. Men inte alla. Vissa ordnade bara med det yttre men inte med det som fordras där i.

¹ Matt 24:3-4

Ingen av dem visste när han skulle komma. Det dröjde. Jungfrurna blev sömniga och somnade. Men så mitt i natten väcktes de av ett rop: - Se, brudgummen kommer! Gå ut och möt honom. Det var dags att tända lamporna och gå brudgummen till mötes.

I Johannes uppenbarelse (som ni vet är en vision sprungen ur liturgin) kan vi läsa, om den dagen: ”Och jag hörde liksom rösten från en stor skara, som brusat av väldiga vatten och dånet av kraftig åska, och de sade:

'Halleluja!

*Herren vår Gud den Allsmäktige
är nu kung.*

Låt oss glädjas och jubla

och ge honom äran,

*för Lammets bröllop har kommit
och hans brud har gjort sig redo.”²*

Hans brud har gjort sig redo. Men alla jungfrur hade inte gjort sig redo. De hade inte ordnat med olja till sina lampor, utan vände sig till sina systrar: - Ge oss av er olja! Våra lampor slocknar. De förståndiga svarade att ni nu måste vända er till dem som tillhandahåller oljan; bränslet.

De av jungfrurna som hade förberett sig väl och stod färdiga gick med brudgummen till bröllopfesten och dörren stängdes.

Man får nästan känslan av att detta svar; denna liknelse, riktar sig till skolbarn. I alla fall såhär långt: tillrättalagd, lite för lätt för att ta på allvar. Men allvaret insåg de oförståndiga i liknelsen, för sedan de hade inhämtat oljan, kom de tillbaka och sade: - Herre, Herre, öppna för oss! Men han svarade: Amen säger jag er: Jag känner er inte. Det var för sent.

Och det egentliga svaret till de nyfikna lärjungarna, de som hade frågat om när det är dags, levereras till sist: - Vaka därför, ty ni vet inte vilken dag eller timme han kommer.³

Jungfrurna visste att de måste förbereda sig. Och, kära vänner, jungfrurna är vi och vi vet också att vi måste förbereda oss. Inte alla av dem var kloka och det finns dem av oss som är fåvitska.

Så när helst vi – du och jag – hör Ordet, läser Skriften eller funderar över den undervisning vi ges, kan det vara bra att fråga:

- Kommer det på provet? Som en minnesregel (!), för det handlar inte om ett slutligt kunskapstest, men väl om hur väl vi har förberett oss. Vi vet inte när, men vi har vetskapen om att den dagen kommer.

I dagens epistelläsning (1. Thess 5:1-11) får vi uppmaningen av den helige aposteln Paulus, att vi som hör den dagen till, låt oss vara sunda, iförda tron och kärleken som pansar och hoppet om frälsning som hjälm. Så att vi inte låter någon bedra oss.

*Ära vare Fadern och Sonen + och den Helige Ande,
såsom det var av begynnelsen, nu är och skall vara,
från evighet till evighet. Amen.*

² Upp 19:6-7

³ Matt 25:1-13